

ÖNÉLETRAJZ

Név: **Németh Gábor**
Születési hely/idő: Szombathely, 1967. december 27.

Fafaragó múltamat talán attól a naptól számíthatom, mikor úgy 7 éves koromban öreganyám elővette nagyapám szerszámosládáját és odaadta, hogy viseljem gondját és használjam a benne lévő régi szerszámokat. Tűzifából, innét-onnét összeszedett fadarabokból készültek az első „alkotásaim”: autók, hajók, madáretetők, sőt még egy pingvinszobrot is faragtam.

A szerszámok használata magától értetődő volt számomra, faragni nem tanultam senkitől. Erre később került sor, már felnőttként néhány alkalommal a Magyar Hagyomány Műhelyében, de később jött egy nagyszerű fazekas és elszegődtem hozzá. Érdekelt az agyag, mestervizsgát is tettem kerámiából.

A fát a műhelyemben faggattam tovább, mindig-mindig nehezebb feladatra vállalkozva. Meghallgattam a tapasztaltabbakat, ellestem a tudományukat és figyeltem a fa szavára, mivel szólnak a göcsök, az erezet, a fa illata és sokat mond a fa tapintása is. Bátran nyúltam mindig az anyaghoz, leginkább a fához. Aztán az agyaghoz, csonthoz, szaruhoz és a fémhez. A fémmel 14 éves koromban kötöttem barátságot a gépipari szakközépiskolában.

1995-ben megépítettem az első műhelyemet Gencsapátiban, egy öreg gyümölcsösben. 1998-tól a Gencsapáti Hagyományörző Néptáncegyüttesben táncolok. Még azon esztendő őszén újraalapítottuk a Gencsapáti Legénycéhet. Azóta is részt veszek a hagyományörző és -teremtő munkában: regölés, betlehemezés, májusfa állítás és kitáncolás, legényavatás stb.

Kezdetben csak magam hasznára vagy ajándékba készítettem tárgyakat: bútorokat, ágyakat, mángorlókat, tékát stb. (ld. X sz. mellékelt). 1999-ben egy barátom megkért, hogy faragjak a gencsapáti szőlőhegybe Szent-Orbán szobrot. 2000-ben házat vettem a faluban és ismét akadt munka bőven: hajópadlózás, tornácot építettem, természetesen fából, régi bútorokat restauráltam és újakat szerkesztettem. Mindvégig a népműveltségből merítettem. Lenyűgöz az egyszerűsége és célszerűsége, a formák és a díszítések rejtette titkok, a régi mesterek tökéletes anyagismerete. Nem választottam, nem is választok szakterületet, odafigyeléssel, szeretettel a kerékgyártástól az ácsmunkáig, teknővájástól a mozsáresztergálásig mindent meg lehet csinálni.

Az idő haladtával mindig több tudásra tettem szert, egyre több megbízást kaptam. Ha csak néhány kertészásónyelet kellett faragni vagy a templom Nagyhéten használt kereplőjét kellett javítani, mindenben kihívást találtam, szívesen megcsináltam.

2004-ben megkeresett a szombathelyi Waldorf iskola, hogy elsősorban fafaragást, illetve fémmunkát és kőfaragást is tanítsak. Szívesen vállaltam, közel 20 esztendő után otthagytam a MÁV Távközlésénél lévő munkahelyemet. 5. osztálytól egészen 11. osztályig tanítottam lányokat és fiúkat egyaránt. Mindvégig nagyon szerettem a gyerekeket, és 4 év után nehéz volt megválni tőlük, de a tanítással járó egyéb kööttségeket nagyon nehezen viseltem. Menni akartam. Az oktatást nem hagytam abba, ma is tanítok a Rege Alapítvány népfőiskoláján, a faragóműhelyt vezetem.

Az elmúlt években teljes erővel fejlesztettem műhelyemet, vállalkozást alapítottam. Gyűlnek az új gépek, szerszámok, de a legboldogabb mégis akkor vagyok, ha egy régi mestertől származó szép szerszámot találok. Mára már egy jól felszerelt háttér áll rendelkezésemre: megnősültem és négy gyermek boldog édesapja vagyok. Bízok abban, hogy egyszer majd én is továbbadhatom nekik a féltve őrzött szerszámos ládámat...